

Dosarul nr. 2rac-143/20

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) A. Donos

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

ÎNCHEIERE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală "Esin-S", reprezentată de avocatul Guțu Tatiana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică "Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți" împotriva Întreprinderii Individuale "Esin-S" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală "Esin-S" și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 martie 2018,

c o n s t a t ă :

La 01 noiembrie 2016, IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI "Esin-S" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 11 ianuarie 2010, între IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”, în calitate de locator și ÎI „Esin-S”, în calitate de locatar a fost încheiat contractul de locațiune nr.01/10.

Ulterior, în temeiul deciziei Consiliului municipal Bălți nr.13/39 din 29 noiembrie 2012, contractul a fost prelungit prin Acordul adițional nr.1 din 01 ianuarie 2013 până la data de 01 ianuarie 2014.

Conform pct.3.2 al contractului de locațiune, chiria se achită lunar în rate până la data de 20 a fiecărei luni.

Reclamantul a menționat că din momentul încheierii contractului de locațiune și pe perioada acestuia, ÎI „Esin-S” a înregistrat restanțe la plata chiriei, fapt confirmat prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 03 mai 2012, precum și prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 21 iunie 2013.

Totodată, a indicat că la 30 octombrie 2015 a parvenit raportul executorului

judecătoresc Natalia Buzurniuc privind totalul sumelor încasate forțat de la ÎI „Esin-S”, ca urmare a executării hotărârilor judecătorești din 03 mai 2012 și din 21 iunie 2013.

Reclamantul a menționat că ÎI „Esin-S” refuză să-și onoreze benevol obligațiile contractuale, a acceptat facturile fiscale eliberate în acest sens și a acumulat o datorie în sumă totală de 38 727,97 de lei.

ÎI „Esin-S” a fost somată de nenumărate ori prin reclamațiile nr.01.23/877 din 17 decembrie 2015 și nr. 01.23/121 din 08 februarie 2016, fiindu-i prezentate copiile proceselor-verbale ale decontărilor reciproce nr. 01.23/258 din 23 martie 2016 și nr. 01.23/403 din 23 mai 2016, însă nu a achitat datoria.

Întrucât datoria este o obligație pecuniară care nu a fost executată în termenul stabilit, reclamantul a specificat că urmează să fie încasată și dobânda de întârziere în baza art.619 alin.(2) și art.585 Cod civil, conform cărora obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii.

Astfel dobânda calculată constituie suma de 20 271,17 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți 04 noiembrie 2016, s-a aplicat sechestrul pe mijloacele bănești aflate la contul bancar a ÎI „Esin-S” în limitele valorii acțiunii în sumă de 58 999,14 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 martie 2018, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”.

S-a încasat de la ÎI „Esin-S” în beneficiul IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” suma de 38 727,97 de lei cu titlu de datorie, suma de 20 271,17 lei cu titlu de dobânda de întârziere și suma de 1 769,97 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că între IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” și ÎI „Esin-S” există relații contractuale în temeiul contractului de locațiune.

La fel, instanța de fond a constatat că ÎI „Esin-S” nu și-a onorat obligațiunile asumate prin contractul de locațiune, astfel a acumulat o datorie de 38 727,97 de lei.

Totodată, prima instanță a menționat că obligația pecuniară este purtătoare de dobândă.

Astfel prima instanță a concluzionat referitor la temeinicia acțiunii cu încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

Referitor la argumentul pârâtului cu referire la tardivitatea acțiunii, instanța de fond a specificat că acesta nu poate fi reținut, fiind combătut prin actele cauzei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2018, s-a admis apelul declarat de ÎI „Esin-S”, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 martie 2018 și s-a emis o nouă hotărâre; prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2019, s-a încasat de la IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” în beneficiul ÎI „Esin-S” suma de 6 327, 47 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2019, s-a admis recursul declarat de IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți”, s-a casat integral

decizia Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2018 și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2020, s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală "Esin-S" și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 02 martie 2018.

La 14 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, ÎI "Esin-S", reprezentată de avocatul Guțu Tatiana, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul ÎI "Esin-S", în motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și faptul că a interpretat în mod eronat legea.

De asemenea, a menționat că reclamantul nu a demonstrat temeinicia sumei pretinse de 38 727,97 de lei și a dobânzii solicitată de a fi încasată din suma respectivă.

La fel, a specificat că prin cererea de chemare în judecată, s-a solicitat încasarea sumelor pentru perioada 31 iulie 2013 – 27 decembrie 2013, or, termenul pentru solicitarea datoriei pe perioada 31 iulie 2013, 30 august 2013, 30 septembrie 2013 și 30 octombrie 2013, a expirat și nu s-a solicitat repunerea în termen.

Totodată, a reiterat că prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat încasarea datoriei în temeiul Acordului adițional nr. 1 din 01 ianuarie 2013, prelungit prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 13/39 din 29 noiembrie 2012, însă care nu se conține la materialele cauzei.

Or, prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 13/39 din 29 noiembrie 2012, s-a decis încheierea unui contract de locațiune cu ÎI "Esin-S", dar nu încheierea Acordului adițional, după cum s-a indicat în cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, s-a solicitat încasarea unei sume în temeiul unui act care nu există.

Mai mult ca atât, nu a fost demonstrat faptul că încăperea din incinta Centrului Sănătate nr. 1 a fost predat ÎI "Esin-S" la data de 01 ianuarie 2013, astfel pretențiile cu privire la încasarea datoriei în temeiul Acordului adițional nr. 1 din 01 ianuarie 2013, prin care se pretinde că a fost prelungit contractul de locațiune nr. 01/10 din 11 ianuarie 2010, este neîntemeiată.

De asemenea, a invocat că reieșind din faptul că la 04 noiembrie 2013 au fost sistate către ÎI "Esin-S" serviciile de energie electrică, apă și canalizare și astfel nu a beneficiat de spațiile deținute în temeiul contractului de locațiune, respectiv suma serviciilor prestate urma a fi diminuată.

Astfel IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” la data de 04 noiembrie 2013 a intervenit în activitatea ÎI "Esin-S" prin deconectarea energiei electrice și apei.

Deci, IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” a reziliat contractul de locațiune prin deconectarea locatarului de la energia electrică, motiv pentru care pretențiile înaintate cu privire la încasarea datoriei pentru locațiune pentru lunile noiembrie-decembrie 2013 sunt neîntemeiate.

La 09 iunie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal

Bălți” la data de 12 iunie 2020 (f.d. 117 Vol. II).

La 27 iunie 2020, IMSP „Centrul Medicilor de Familie Municipal Bălți” a depus referință la recursul declarat de ÎI ”Esin-S”, prin care a solicitat să fie respins ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 23 ianuarie 2020, iar la 02 aprilie 2020 ÎI ”Esin-S” a recepționat decizia motivată a instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 14 mai 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se

invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei pct.230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de ÎI ”Esin-S”, reprezentată de avocatul Guțu Tatiana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea Individuală ”Esin-S”, reprezentată de avocatul Guțu Tatiana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru